

«Οί άστικές διάταξεις δὲ θὰ μπορέσουνε πάντα ν' ἀλλάζουνε τις ὁρμές κάθε ἐπανέστασης, καὶ μ' ὅλες τις θυσίας καὶ τὰ θύματα ποὺ φέρνουν οἱ στρατοὶ τους, οἱ θεσμοὶ τους καὶ οἱ νόμοι τους. Οἱ ἀπὴχνητες ἀπὸ τις σπαρχητικές φωνές τῶν παλιῶν ἀνθρώπων, πῶς τᾶχτες κιντουνοῦνε οἱ θεσμοί, ὅχι μονάχα δὲ θὰ μᾶς τρομάζουνε πιά, ἀλλὰ καὶ θὰ μᾶς φέρνουν τὴ χαρὰ γιὰ τὴν ἀπολύτρωση τῆς ἀνθρωπότητας ἀπὸ τοὺς κίντουνους αὐτοὺς τῶν θεσμῶν. Οἱ ἐκμεταλλευτὲς τῶν θρησκειῶν θὰ ζήτουνε ἄνυλα στὰ ἄγρια μέρη, ὅπου ἀληθινὰ τοὺς πρέπει νὰ ζοῦνε, ἄγριοι μὲς τοῦ ἄγριου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ὁρᾶν, ἱερποτόστολοι τᾶχτες. Οἱ ἐκμεταλλευτὲς τῶν πατρίδων σὰ δὲ θὰ ὑπάρχει κανένας ποὺ θὰ τοὺς δώτῃ ἀφορμὴ, ἐπειδὴ θὰ ζοῦμε μακριὰ ἀπ' αὐτοὺς, θὰ χτυπηθοῦνε ἀναμεταξύ τους καὶ θὰ καταστραφθοῦνε μονάχοι τους πολεμῶντας τᾶχτες οἱ ἀπατριῶτες κ' οἱ στρατιῶτες». Κ' οἱ κεφαλαιοῦχοι ὅταν τὸ χῆμα δὲ θὰ ἔχῃ τέτοια φριχτὴ ἀξία μὲ τὴν ἀποποίηση τῆς ζωῆς μας ποὺ θὰ παίρνῃ εὐχρίστησις καὶ ἡ μᾶς δίνῃ χαρές, θὰ τρώγονται ἀναμεταξύ τους ἀλληλοδανειζόμενοι, ἀλληλοδικάζομενοι, ἀλληλοφυλακίζόμενοι ὡς ἀγνοοῦν κ' ἰδιοχτήτες». Οἱ χαρούμενοι καὶ λεύτεροι ἄνθρωποι ψυχροὶ μπροστὰ σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ θύματα τῆς ζωῆς, ἔχοντας στ' αὐτιά τους τὸ πῶ ἀποστειρωμένο μπαμπάκι τῆς φυτικῆς ζωῆς, ποὺ ἀναμεσὸ του θὰ περνᾶνε μονάχα οἱ ἦχοι τῆς μουσικῆς, τῶν πουλιῶν καὶ τὰ τραγοῦδια τῶν λεύτερων ἀνθρώπων ποὺ σκορπᾶνε τὴ χαρὰ, ὅς σωπῶνε κι ὅς ἀπολαβαίνουν σὰ θὰ ἔρχονται νὰ τοὺς τραβήξουν οἱ θόρυβοι τῶν σπιτιῶν ποὺ γκρεμίζονται, γιὰτὶ σαπίσανε ἀπὸ τις παντοτεινὲς βροχές τῶν προλήψεων. Ἰσα μὲ τὴ μέρα ποὺ ἐνός δυνατοῦ ἀγέρας θὰ κἀνῃ νὰ πάρῃ φωτὶς ἀλάκερως ὁ φοῦρνος τοῦ κοινωνικοῦ καθιστοῦ ποὺ μέσα του ἄλλοι ψηθήκανε, ἄλλοι κηθήκανε, ἄλλοι τρελλοθήκανε κι ἄλλοι καρβουνιαστοθήκανε».

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

ΣΤΙΣ ΑΔΙΚΟΧΑΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΣΕΥΔΙΚΙΟΥ

Κλάψτε, ραχοῦλες, κλάψτε τὰ τέσσερα κορμάκια
Ποὺ βράδυ βράδυ ἔφεραν στὸν ἴσμιό σας 'το κάτω.
Τὸ θυμάτῃ δούλενε κι ὁ διάκος τὴ βλογοῦσε,
Κ' ἕνα πουλὶ πικρὸ πουλὶ στὸ κυπαρίσσι πέρα
Μοιρολογοῦσε κ' ἔλεγε τ' ἄχαρο τέτοια λόγια:
Κλάψτε, βουσοῦλες, κλάψτε τὰ τέσσερα κορμάκια
Τὶ δὲν τὰ πῆρε κρουσοῦνιά πίσω ἀπὸ μετερίζι,
Μηδὲ φειδὸς δαγνοματιά, μηδὲ βουνοῦ κρεμάλα...
Μόνε τὰ πῆρε ἀπάντεχο καὶ μιστινὸ κρουσοῦνι!

Σμύρνη

ΑΔΕΚΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ

B'.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

Εἶτανε μιὰ φορὰ στὸ Γριπονῆσι ἕνας γιατρός περὶφημος, π' ὅλα τὰ πάθη τᾶξερε νὰ τὰ γιατρέυῃ. Τὰ βγαλμένα ποδάρια τᾶβανε στὴ θέση τους, τὰ σπασμένα τὰ φάσκωνε, τὰ πονεμένα μάτια τᾶπλενε, μὲ συχώρεση, μὲ κατρουλιό, καὶ γιάτρευε, θέ μου φύλαε, τὰ μητρικὰ καὶ τὴ λύσσα! Γιατρός πρώτης, π' ὅλα τῆς γῆς τὰ βοτάνια τᾶπαίξε στὰ δάχτυλά του. Γυροῦσε χώρες καὶ χωριά, πάντα σ' ἕνα μουλᾶρι καθάλα, κι ὅλοι στραβοὶ καὶ κουτοὶ μαζεῦονταν «στὴν Ἀν Παντελέγμυνα!» Σ' ὅλα τὰ ταξίδια ἔφερε πάντα μαζί του κ' ἕναν παρτσινέβελο, βοηθὸ του, νὰ ποῦμε, ποὺ βαπτοῦσε τὸ δισάκι μὲ τὰ βοτάνια, τίς βεννεύζες, τὰ ζουράκια, τὰ νυστέρια, κι ὅ,τι ἄλλο μποροῦσε νὰ ζετῇ λίψη τὴν ἀρρώστια, ἢ καμμιά φορὰ... τὸν ἀρρωστο! Μιὰ μέρα πῆγανε σ' ἕνα χωριὸ καὶ τοὺς φωνάξανε σ' ἕνα γέρο, ποὺ κόντευε στὸ ξερατὸ νὰ βγῇ, μὲ συμπάθιο, τὰ σκότια του! Ὁ γιατρός ἔβανε τὰ γυαλιά του, κατέβασε, ἔσο μποροῦσε, τὰ μουτρά του καὶ μπῆκε μέσα μὲ πόζα, τριγυρνώντας πικροῦ τὰ κατεργάρικα μάτια του. Ὁ ἀρρωστος ἄρχισε νὰ τοῦ δηγιέται τὴν ἀρρώστια του, μὲ κῆνος δὲν τιν

ἄφανε νὰ πῇ πολλὰ λόγια—τὴν ξέρω, μωρέ, τοῦ λείει, τὴν ἀρρώστια σου, πῆγες κ' ἔφαγες ζυλάγκουρο, σὰ γαϊδούρι!

—Ὁχι, γιατρέ μου, δὲν ἔφαγα ζυλάγκουρο!

Σοῦτ! Μένα θὰ τὰ πῆς αὐτὰ, παλαβέ;

Νά! μωρέ, καὶ τὰ φλούδια του πεταμένε!

Κι ἀληθινὰ φαίνοντανε σὲ μιὰ γωνιά πεταμένα μερικά φλούδια ζυλάγκουρου. Ὁ κακόμοιρος ὁ ἀρρωστος, γεύτηκε δὲ γεύτηκε ζυλάγκουρο, ὄρκο δὲ βῆνω, τσιμουδιά πιά δὲν ἔβγαλε μπρὸς στοῦ γιατροῦ τὴν πόζα! Δέχτηκε τὰ γιατροσόφια του μὲ γαϊδουρινὴ πομονή, σίγουρος πῶς σὰ δὲ βρῇ τὴν γιατρεία του πὶ τέτοιο γιατρό, θὰ πᾶρῃ τοῦλάχιστο καλὰ πεθιγμένος! Ὁ παρτσινέβελος, ποὺ βαστοῦσε γερὰ τὸν ἀρρωστο τὴν ὥρα ποὺ τοῦβάζε τὸ κλυστήρι—μακρὺ μακρὺ, νὰ σὰς χερῶ, σὰν κανονιάλι—ἔμπεσε ὑπερὶς σιναιμικῆς καὶ μάνινες καὶ λαγοκοιμηθείς, βόηθησε τὸ γέρο γιατρό νὰ ἐβῇ στὸ μουλᾶρι του καὶ ξεκινήσανε γι' ἄλλο χωριό, ἀφίνοντας τὸν ἀρρωστο νὰ μαλλοδέρνεται μὲ τὸν ἀπυτό του. Στὸ δρόμῳ παρᾶξινες σκέψεις ζυλάγκανε τὸ μυκλὸ τοῦ παρτσινέβελου: —Βρέ, λείει μοναχὸς του, τί παλαβὸς ποῦμαι νὰ κἀθούμαι τόσον καιρὸ δούλος, σὰν εἶναι τόσο εὐκολο νὰ γεῶ μονομὰς ἀφέντης; Τὸ μεγάλο μυστικὸ τῆς γιατρικῆς τὸ μαθαίμ! "Ἄ, δώση ὁ θεὸς νὰ πᾶμε στὴ χώρα καὶ σὰ μὲ ξαναῖδῃ ὁ γέρο-γιατρός, ὅς μοῦ τρουπήσῃ μὲ τὸ νυστέρι του τὴ μύτη!—

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000!

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχύον διὰ τὴν κλήρωσιν 31 Μαρτίου 1909

τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ:

ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 κέρδος	»	10,000
3 Κέρδη	»	3,000
5 Κέρδη	»	1,000
418 Κέρδη	»	100
587 Κέρδη	»	50
1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....		225,000

Γραμματία πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεία καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν ἑκάστην γραμματίον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθύνων τμηματοῦχος
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

δὲν ἔφτανε νὰ συνεισφέρουν μὴναχὰ τὸν ὁβολό τους γιὰ τὴν γιορτὴ, ὅφειλαν κιόλα νάρθουν νὰ πολυχρονίσουν τὸ Γεσίλα, νὰ χαροῦνε μὲ τίς ἀδερφές. Ἀλλ' ὡς ἀλλοίμονό του ὅποιον ἀπάνταε ποῦθενά ἡ Μαριὼ μπροστὰ τῆς δὲν ἔβγαине ἀπ' τὴ γλώσσα τῆς. Νάναί σὲ κἀ αν νεοκλᾶντισμένο τρέχουν, τὴ γυιὸ τοῦ Θώμου Κρανιᾶ τὸν ξεχᾶν. Κι ὅποιος καὶ ἀλλὸ θάρχωνταν, καταφράγγανε τὴν κούλια, ἂν δὲ φιλεῦνταν κι ἀπὸ τὰ δυο γλυκὰ, ἂν ἀκόμα δὲν ἐπικίρνε μαζί του καὶ τὸ παντεσπάνι στὸ χαρτί. Ἡ γιορτὴ ἔφερτε κιόλα τὴ λαμπρὴ κοντὰ κ' ἔτσι ἦταν καὶ τὰ κόκκινα ταῦγά σωρὸς στὸ πιάτο δίπλα στὴ βαντιέρα. Ὅλα ἔπρεπε νὰ δειχτοῦν πλοῦσα καὶ περιστά αὐτὴ τὴ μερὰ. Ὅλοι ὅσοι ἀνέβαιναν τὴ σκάλα τῆς κούλιας ἔπρεπε νὰ φανοῦν πῶς λησμονᾶν τὴ δυστυχία τῆς, πῶς δὲ θυμούνται ἐκείνη τὴ στιγμή τὴ λιμοχτόνημα φωλιαζέι κάτω ἀπ' τὴ σκεπὴ τῆς. Σ' αὐτὸ βουθούσε κι ὁ ἀνοιξιᾶτικος ἥλιος ποὺ χύνονταν στὴ σάλα τῆς κι ἔστραψε στοὺς καταστρεφτοὺς τοῖχους, παιγνίδιζε στὰ ρακοπότρηκα μὲ τὸ ροζόλι καὶ λάμπιζε φανταστικὰ κι αὐτὰ τὰ σκουριασμένα παλιοσαῖλα, ποὺ πάσχιζαν μὲ τίς μακριές σγουρές τους: πρασιναδὲς νὰ κρύβουν πίσωθὲ τους τὰ σκαμμένα τᾶγκωνάρια. Ὅλα ἐκεῖ μέσα πάσχιζαν νὰ κρύβουν, νὰ σκεπάζουν καὶ νὰ σβύσουν γιὰ μιὰ μέρα

τὸ τωρινὸ καὶ τὸ πραγματικὸ καὶ νὰ φέσουν νάπλωθῃ καὶ νὰ μεταωριστῇ ἡ λάμψη τοῦ περασμένου καὶ τὸ νεῖρο τοῦ μέλλοντος. Κι αὐτὰ τὰ δυὸ σμίγουν καὶ συγκεντρώνονται κι ἀστράφτουν γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομα, ἀπ' τὸνομα Κρανιάς. Αὐτὴ τὴ μέρα δὲ γιόρταζε στὴν κούλια τᾶκροπόταμου ὁ φτωχὸς ἄγιος, ὁ ἄγων στος καὶ ἄσημος μάρτυρας Γεσίλας, μὰ τὸνομα, ἡ γενιά, τὸ σὸί τοῦ Κρανιά, τὸ σὸί ποὺ ἐκλείσει ὅλες τίς ἐλπίδες του στὸ πρόσωπο τοῦ λοχία Γεσίλα Κρανιά, τοῦ γόνου τοῦ Θώμου Κρανιά, τοῦ ἀπόγονου τῆς γενεᾶς Κρανιά.

Αὐτὴ τὴ μέρα πῆγε καὶ τὴ διᾶλεξε μιὰ φιλενάδα τῆς μητέρας μιὰ φορὰ νάρθη στὴν κούλια μὲ προξενιά γιὰ τὴ Μαριὼ. Ἐνα παιδί, πραγματευτής, τὴν ἔβαλε νάρθη νὰν τὴ χαλέψῃ. Ἐχεῖ τὸ σπῆτι του, τὸ μπαζὶ του, τᾶλογό του, κάμποσα στρέματα χωράφι κ' εἰν' ἄξιο καὶ γερό. Πῶς ἡ προξενήτρια κατέβηκε τὴ σκάλα ζωντανή, ὅς τὸ χρωστέει στὴ νέα βίβλιτα ποὺ τὴν ἀνέβαινε ἐκείνη τὴν ὥρα. Ἐξ χέρια χύμησαν ἀπάνω τῆς γιὰ νὰ τὴν πνίξουν μὲ τρεῖς γλώσσες ἀνοιξάν ὅλες μαζί τοὺς καταρράχτες τους. Τὴ νύχτα μάτι δὲν κλείστηκε στὴν κούλια. Ντροπὴ παρόμοια ἴσα μὲ τὴν ὥρα δὲν τῆς ἔγινε. Μονάχα μιὰ φορὰ ὅταν πέθανε ὁ πατέρας, ποὺ οἱ φίλοι τοῦ ἔβγαλαν δίσκο στὸ πᾶζάρι γιὰ τὸ ξόδι

του. Ἀν ἤθελαν οἱ φίλοι νάκαναν τὸ χρέος τους, ἔπρεπε νὰ τὸ κάμουν μυστικὰ ἀναμεταξύ τους, εἶπε τότε στὸν ἑρρα ἡ Μαριὼ ποὺ τὸ μυρίστηκε, ἄγρια κι ὅζω ἀπὸ τὰ φρένκ τῆς. Μὰ οἱ τρουμπέτες, ποὺ ἦσαν ὑπερὰ νὰ συνεδγάλουν στὸ στενὸ τοῦ δρόμο τὸν ἀργυρὸ σταυρὸ τοῦ πρώην ἐπάρχου, ἔκαμαν νὰ ξεχαστῇ ἡ ταπεινὴ καὶ ἡ Μαριὼ μπόρεσε νὰ βγῇ στὸ παραθύρι καὶ νὰ στεῖλῃ, κρεμώντας τὰ λυτὰ μαλλιά, τὰ τελευταῖα ρεκατὰ τῶν ἄμμοιρο πκτήρα καὶ μιὰ ματιὰ κρυφὴ στὸ χρυσοφόρετο ἄξιο ματικὸ, ποὺ διάταζε μὲ τὸ λεπίδι τοῦ γυνὸς τὰ πόσπασμα κάτω στὸ δρόμο. Τότε ἦταν κ' οἱ ἀξιωματικοὶ παρηγοριά. Τώρα ἡ Μαριὼ ἔχασε καὶ τὸν ἀνθυπασιότη, ποὺ τὸν εἶχε τελευταῖα στὸ παννὶ δαμένον. Ἦταν εὐεργετικὸς, ἀλήθεια, μὰ ἀπὸ γενιὰ καλὴ ὁ μπάρμπας τοῦ ἦταν δήμαρχος. Ἐκανε σὰν τρελλὸς γι' αὐτὴ. Μὰ μετατίθηκε ἀξάφνα κι ὅταν ὕστερα ἀπὸ λίγους μῆνες τὸ κατάφερε νὰ ξαναρθῇ στὸ κάστρο, τὴ βρήκε νὰ τὰ παίζῃ μὲ τὸ γραμματικὸ τῆς ἐφορίας. Μὲ τοῦτον φτηνὰ τὴ γλύτωσε ἡ Μαριὼ μὰ κυνηγώντας καὶ τοὺς δυὸ γαμπροὺς δὲν ἐπῆσε κανέναν. Σὰ νὰ συμφώνησαν, δὲ βγήκαν πιά κ' οἱ δυὸ γιὰ δροσερὸ ἀέρα στὸ βελούχι τᾶκροπόταμου.

(Ἀκολουθεῖ)

Τόπε και τόκαι! Σάν ήρθαν στη χώρα, παράτησε τον άφεντικό του μέσ' στη μέση και τσέτριψε, λέντας πώς πάει κι αυτός να βρῇ τὴν τύχη! "Ο,τι κι ἂν τοῦπ' ὁ γέρος πήγανε χαμένα. Μέσα σ' ἕνα ταγάρι ἔχωσε μερικές βεντούζες, ξυράφια καὶ βοτάνια, καθαλίκεψε γάδιδαρο, μὴ ἔχοντας μουλάρι, καὶ βγήκε κι αὐτὸς στὰ τρυφερίτσκα, γυρεύοντας στὰ χωριά πελάτες. Σ' ἕνα χωριὸ τότε φωνάξανε νὰ ἰδῇ μιὰ γυναίκα, ποὺ τὴν ἔπιασε κόψιμο καὶ βογκούσε καὶ δερνότανε σὰ φίδι. Μπήκε μέσα μὲ πόζα, σάν τὸν ἀφέντη του, καὶ στριφογύρισε παντοῦ τὰ μάτια, νὰ βρῇ κάπιο ἀποκοῦμπι, σάν καὶ κείνονε... Τὸ ἀποκοῦμπι βρέθηκε! Βλέπει καὶ σὲ μιὰ γ νὰ ἕνα σαμάρι γαϊδουρινὸ κι ἀρχινᾷ τίς φωνές, μ' ἀγανάχτηση:

— Γάδιδαρο πηγες νὰ φῆς, χαντακουμένη;

— Τί λές, γιατρέ, λωλάθηκες;

— Γάδιδαρο, βέβχα! Νά, μωρή, καὶ τὸ σαμάρι, μένα θὰν τὰ πῆς;

Ὁ δούτσυξ ὁ γιατρός δὲν πρόφτασε νὰ βγάλῃ τὸ γαϊδουρί ἀπ' τὴν κοιλιὰ τῆς ἄρρωστης, γιατί τὸν πετάξαν ὅξω μὲ κλωτσιές, νὰ μάθῃ μιὰ φορὰ πὼς ἡ καρακάξα δὲν μπορεῖ νὰ περπατήσῃ σάν πέρδικα!

Γ. ΑΒΑΖΟΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Καινούριο βιβλίο τοῦ Σωτήρη Σκίπη, τὰ ἀκόλθεια μέτρα, μᾶς ἔρθε ἀπὸ τὸ Παρίσι. Γιά τὸ βιβλίο αὐτό, καθὼς καὶ γιὰ τὸ ἄλλο του, τὴ «Μεγάλη αὔρα», θὰ γράφει ὁ ποιητὴς Παλαμῆς κριτικὴ στὸ «Νουμᾶ».

— Ἡ ποίηση τοῦ Σκίπη ὅλο καὶ σὲ καινούριους δρόμους ρήχεται—γι' αὐτὸ ἴσια ἴσια ἐκφράζει τοὺς ἀνίδους καὶ τοὺς κριτικούς (II) τοῦ τύπου.

— Μὲ χαρὰ μαθαίνουμε πὼς σὲ λίγο καινούριο φιλόλογικὸ περιοδικὸ θὰ βγῇ στὴ Σμύρνη, ἡ «Ἀκρα», ἀπὸ τοὺς κ. κ. Ἀλ. Φωτιάδῃ, Στέλιο Σιφεριάδῃ, Ν. Σαντορινάο καὶ Τὼν Χριστιδῇ. Τὸ περιοδικὸ αὐτό, ποὺ θὰ γράφεται βέβαια ἀπὸ Σμυρνίους λογίους, θὰ μᾶς δειξέι μὲ πόση ἀγάπη δουλεύουνε γιὰ τὰ γράμματα καὶ γιὰ τὴν ἰδέα οἱ δικοὶ μας ἐκεῖ κάτω, στὰ περίμορφα Ἰωνικὰ ἀκρογιάλια.

— Ὁ Σά ν τ ο ς, ὁ διαβολάνθρωπος, μᾶς ἔστειλε καινούριο ἐπίγραμμα γιὰ τὸ «Δημητράκη» του. Ὅριστε το:

«Ὡς βγάδουνε τὰ μάτια τους μὲ τὰ βιβλία οἱ ἄλλοι,
Σὺ μόνο κι ὁ Μυγκῆς, ἱστορικοὶ μεγάλοι.

— Μὰ ποίος ἐπιτέλους νάναι αὐτὸς ὁ Δ η μ η τ ρ ᾱ κ η ς ποὺ τόσο χόλιασε τὸ Σάντσο μας;

— Ὁ Πειραιώτικος «Παρθενὼν» τοῦ κ. Λάμπρου Ἐφτάστη ἀρχινεῖ ἀπὸ τὸ Μάρτη νὰ βγαίνει ταχτικά κάθε μήνα, μὲ συντρεμὴ χρονιάτικη ὁ δραχμῆς.

— Τώρα βγήκε τὸ Β' τεῦχος του, σάν ἡμερολόγιο νὰ ποῦμε, καλλιτεχνικὰ τυπωμένο καὶ γιὰ μὲν ὅλη διαλεχτὴ. Πουλεῖται δύο δραχμῆς καὶ γιὰ τοὺς συνδρομητὰς τοῦ «Νουμᾶ» δρ. 1 1/2.

— Ὁ «Παρθενὼν» ἔξιν ἀπὸ ἕνα δὺ ἀρθρα εἶναι γραμμένος ὅλος πέρα στὴ Δημοτικὴ.

— Ὁ «Φρουρός» τῆς Καλαμάτας ἀγωνίζεται κι αὐτὸς μ' ἕναν τρόπο δικό του, καὶ παραπολὺ ἔξυπνο, γιὰ τὴν Δημοτικὴ. Ἐχεῖ μιὰ στηλίτσα ποὺ τὴν εὐλογορεῖ «Διαμάντι» καὶ τὴ στολίζει μὲ γνῶμες τοῦ Ψυχάρη, Σολωμοῦ, Πάλλη, Παλαμᾶ, Ἐρταλιώτη κλπ.

— Μὰ καὶ τὰ χρονογραφήματά του, καὶ μερικά κύρια ἄρθρα του, γράφονται στὴ Δημοτικὴ.

— Γιά τὴν «Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία» τοῦ καθηγητῆ κ. Ν. Γ. Πολίτη, ποὺ τυπώθηκε στὴ φετινὴ ἐπιστημονικὴ ἐπετηρίδα τοῦ Πανεπιστημίου, ἀξίζει νὰ γραφεῖ κάτι παραπάνου ἀπὸ μιὰ ξερὴ ἀναγγελία. Κ' ἐλπίζουμε νὰν τὸ κάνουμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ κατοπινὰ φύλλα.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ζαχ στὸ Αἰδερπουλ. Λάδαμε τὰ 15 καὶ σ' εὐχαρίστουμε.—κ. Ι. Ραφ. στὸν Πειραιᾶ. Τὰ εἶ ν α ι, καὶ τᾶλλα, τὰ δίχως περισπωμένη, ποὺ μᾶς σημειώνεις ὅπο τὴν ἐπιφυλλίδα, δὲν εἶναι τυπογραφικὰ λάθη. Ἔτσι τὰ θέλει ὁ συγγραφεὺς κ' ἔτσι τὰ φέρνουμε καὶ μεῖς. Μακάρι σιγὰ σιγὰ ὅλοι μας νὰ δεχόμαστε καὶ νὰ καθιερώνουμε ἕνα τόσο πραγματικὸ ἀπλοῦστεμα τῆς διόρθωσης. Γιά τὰ τυπογραφικὰ ψηφιδᾶ ἔχεις ὀκιστὴ παραγγελλόμενος καινούρια στὴν Ἰταλία κ' ἔτσι σὲ κανένα μήνα ὁ «Νουμᾶ» θὰ τυπώνεται πέρα πέρα μὲ καινούρια τυπογρ. βελτιώ.—κ. Δ. Ε. στὸν Πειραιᾶ. Στείλε μας ἀντίτυπα. Μετᾶρρ. Μιωνταλάρ δὲ λάδαμε.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΤΟΣ Γ'.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Ταμείον καὶ Τράπεζαι.....	Δρ. 1,255,927.06
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ λαχειοφόρων.....	
"Ομολογ. καὶ χρηματογραμμάτων.....	Δρ. 4,009,808.88
"Ανοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογραφῶν.....	116,023.30
"116,023.30	Δρ. 4,125,832.18
Συναλλάγματα καὶ γραμμάτια ἐν χαρτοφυλακίῳ.....	1,354,760.75
"Αποδείξεις συντάξεων ἐν χαρτοφυλακίῳ.....	108,468.49
"μισθοδοσιῶν λειτουργῶν κατωτέρως καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐν χαρτοφυλακίῳ.....	47,615.72
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ χρυσοῦ, κοσμημάτων κλπ.....	635,414.10
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐπὶ τίτλων, καὶ ὀφείλονται ἐπὶ πλὴν μὲ δόσεις.....	24,191.60
"Εκχωρήσεις ἀπαιτήσεων ἐνοικίων Δημοσίου ἡ σφαλισμένων καὶ δι' ὑποθήκης.....	53,874.05
"Δοξαρισμοὶ ἡγγυημένοι.....	288,737.45
Διάφοροι λογαριασμοὶ (ὑποκαταστήματα "Εθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ προσωρινοὶ λογαριασμοὶ).....	122,056.05
"Εκκερμῆς λογαριασμοὶ.....	87,004.10
Μετοχαί: "Αντίτιμον μὴπω ἐκδοθεῖσιν 45,000 μετοχ. Κτήμα Τραπεζῆς, δὸς Πανεπιστημίου.....	Δρ. 200,000.—
"Ἄξια οἰκοπέδου.....	169,152.—
"Ἄξια οἰκοδομῆς μέχρι σήμερον.....	869,152.—
Χρηματογρᾶφα ἐν γένει, καὶ λαχειοφόροι δρολόγια "Εθνικῆς Τραπεζῆς.....	164,011.95
Μερίσματα καὶ τοκομερίδια ἐν γένει.....	11,865.22
Πρακτορεῖον Λαυρίου.....	173.—
Γραμμάτια λήξαντα καὶ εἰσπρακτέα.....	11,827.80
Συντάξεις λήξασαι καὶ εἰσπρακτέαι.....	4,000.66
Μισθοδοσίαι λήξασαι καὶ εἰσπρακτέαι.....	453.10
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως ἄξια θησαυροφυλακίου καὶ χρηματοκιβωτίων).....	Δρ. 55,461.45
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως Πρατηρίων.....	1,470.20
"1,470.20	Δρ. 56,931.65
Δρ. 13,121,796.93	

Κεφάλαιον μετοχικὸν διηρημένον εἰς 60,000 μετοχὰς.....	Δρ. 6,000,000.—
Κεφάλαιον ἀποθεματ. τακτικὸν Δρ. 12,573.55	
Κεφάλαιον ἀποθεματ. τακτικὸν Β' ἑξαμηνίας 1908.....	3,088.25
Ἔκτακτον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον προνοίας.....	12,000.—
"Καταθέσεις πολυτελεῖς καὶ ἐν δυνάμει Τραπευτηρίου.....	2,328,197.81
"2,328,197.81	Δρ. 4,617,044.96
Πιστωτικοὶ Λογαριασμοὶ.....	2,417,585.80
Μερίσματα μὴπω ζητηθέντα.....	2,772.50
Μέρισμα δριστικὸν Β' ἑξαμηνίας 1908.....	52,500.—
Κέρδη καὶ Ζημίαι. Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον διὰ τὴν ἐπομένην ἑξαμηνίαν.....	4,231.87

Δρ. 13,121,796.93

ΑΝΤΙΠΑΡΑΒΟΛΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΙΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1908 ΠΡΟΣ ΤΟ 1907.

Τὸ ὑπόλοιπον τῶν καταθέσεων ἐν συνόλῳ κατὰ τὸ 1907 ἀνῆλθετο εἰς.....	Δρ. 8,419,993.80
"1908.....	4,617,044.96
Κατὰ τὸ 1907 προεξοφλήθησαν 12,583 ἀποδείξεις συντάξεων καὶ μισθοδοσιῶν.....	
"1908.....	14,821.—
"1908 ἐχορηγήθησαν εἰς 4,009 πρόσωπα δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ κοσμημάτων.....	
Τὰ ἀκαθάριστα κέρδη ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1907 εἰς.....	407,290.41
"1908.....	511,039.53
Καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1907 ἐνηργήθησαν 61,535 συναλλαγὰι ἀτόμων.....	
"1908.....	50,648.—
Ἡ ἐν γένει κίνησις χρεωσιτιστικῆς Ἑνεργ. καὶ Παθητ. κατὰ τὸ 1907 ἀνῆλθεν εἰς.....	367,949,110.24
"1908.....	440,168,861.80
Αἱ εἰς χρυσὸν μερίδες ὑπελογίσθησαν πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκαστον φράγκον.	

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1908

ΧΡΕΩΣΙΣ

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Εἰς ἔξοδα Διαχειρίσεως, ἦτοι:

Μισθοὶ Διευθύνσεως καὶ Προσωπικοῦ..... Δρ. 27,990.— |

Ἑνοίκιον Καταστήματος..... 3,150.— |

Ἐντυπα, φωτισμὸς, γραφικὴ ὀλη, βιβλία, ταχυδρ. ὑπηρεσία, κλπ..... 7,890.95 |

Ἔξοδα τμήμ. ἐνεχυροδανειστῶν..... 4,479.05 |

Εἰς ἔξοδα Διαχειρίσεως Πρατηρίων..... 2,885.80 |

Ἔξοδα Ἑγκαταστάσεως καὶ ὁμοία Πρατηρίων..... |

"Απόσβεσις 10% ἐτησίως..... 2,996.85 |

"καθυσστερήσεις Συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων, ἀπόσβεσις..... 2,050.15 |

"καθυσστερήσεις ἀποδείξεων συντάξεων, ἀπόσβεσις..... 3,579.10 |

"φόρον ἐπιτηδεύματος Β' ἑξαμηνίας 1908..... 1,087.80 |

"τόκους Ταμειυτηρίου..... 44,872.60 |

"τόκους Καταθέσεων ἐπὶ τόκῳ..... 41,905.10 |

"τόκους Πιστωτικῶν Λογαρίσμων..... 36,309.39 |

Καθαρὰ κέρδη { Διατιθέμενα διὰ τὴν παροδσαν ἑξαμηνίαν..... 77,655.70 |

"Ἀφιέμενα διὰ τὴν ἐπομένην..... 4,231.87 |

Δρ. 261,088.86 |

Ἀπὸ τόκους δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογραφῶν Δρ. 131,259.09

"προεξοφλήματα γραμματίων καὶ συναλλαγμάτων..... 47,962.13 |

"τόκους δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ χρυσοῦ, κοσμημάτων, κλπ..... 28,684.60 |

"κέρδη ἐκχωρήσεων ἀπαιτήσεων, κέρδη Πρατηρίων, καὶ διάφορα κέρδη..... 20,169.58 |

"προεξοφλήματα ἀποδείξεων συντάξεων..... 9,561.28 |

"τόκους Τραπεζῶν..... 6,909.75 |

"τόκους λογαριασμῶν ἡγγυημένων..... 5,696.92 |

"προεξοφλήματα ἀποδείξεων μισθοδοσιῶν μέσης ἐκπαιδεύσεως..... 1,637.97 |

"προεξοφλήματα ἀποδείξεων μισθοδοσιῶν δημοδιδασκάλων κλπ..... 1,528.13 |

"ὀπόλοιπον κερδῶν Α' ἑξαμηνίας 1908..... 7,654.41 |

Δρ. 261,088.86

ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1908 ΔΡΑΧΜΩΝ 77,655.70 ΩΣ ΑΝΩΤΕΡΩ

Εἰς δριστικὸν μέρισμα Β' ἑξαμηνίας 1908.....	Δρ. 77,655.70
Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μερίσματι τῶν Δραχμῶν 77,655.70.....	
Ἐκπίπτουσι δι' ἔκτακτον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον προνοίας.....	12,000.—
Ἐν τῷ ἀντικρὸν ὀπολοίπῳ μερίσματι τῶν.....	65,655.70
Ἐκπίπτουσι { α') διὰ φόρον Δημοσίου 5% ἐπὶ Δραχμῶν 56,891.—.....	Δρ. 2,819.55
β') χαρτὸσημον ἐπὶ τοῦ μερίματος 15,000 μετοχῶν 2%.....	1,071.45
Ἐκ τῷ ἀντικρὸν ὀπολοίπῳ μερίσματι τῶν.....	61,764.70
Ἐκπίπτουσι { α') διὰ κεφάλαιον ἀποθ. τακτ. 5% κατὰ τὸ ἔρθ. 50 τοῦ Καταστατικοῦ Δρ. 3,088.25.....	Δρ. 3,088.25
β') δι' ἀμοιβὴν τοῦ Δ. Συμβ. 10% κατὰ τὸ ἔρθ. 50 τοῦ Καταστατικοῦ.....	6,176.45
Μέρισμα δριστικὸν ἑξαμηνιαῖον καθαρὸν, ἦτοι ἐλεύθερον φόρου καὶ χαρτὸσημου πρὸς Δρ. 3,50% ἐφ' ἐκάστης μετῆς.....	52,500.—

Τὸ μέρισμα πληρώνεται:

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς τῶν Μετόχων Συνελεύσεως.

Εἶναι { ἀπληρωμένον τὸ μέρισμα τοῦ φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος χαρτὸσημου, ὡς προαναβληθέντος ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1909.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΙΟΝ. ΛΟΒΕΡΑΔΟΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ